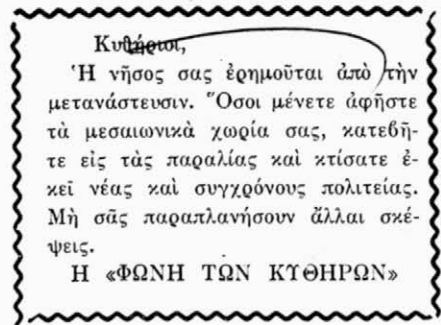

«Ἡ καλντέρα δόδς διὰ τῆς ὁποι-
ας ἡμπορεῖ ν' ἀποζητήσῃ καεῖς τὴν
λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ
δόδς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ
τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ', ἡ δόδς
τῆς διηνεκῶς αὐτοῦ διαπαιδαγωγῆ-
σεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν
πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δι-
ποτε μικρὰ καὶ ὅν εἶναι».

ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 18

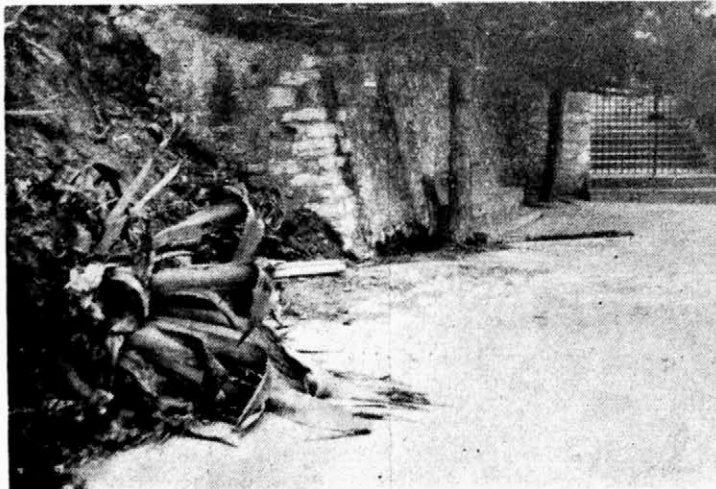
E L S A L V A D O R...

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΕΝΙΕΡΗ

Μία θυσιαστήα Βενιέρηδων με μακροσκελή κατάλογο ὀνύχων ἐπὶ τρεισήμισι αἰῶνες, μετὰ λίγη στὸ μέσον τοὺς διακοπή, πέρασε ἀκολούθως στὴ νησί, ἀπ' τοὺς ὅποιους κι' ἀπέρρευσε τὸ ἀπαντῶμενο σήμερα

(Συνέχεια εἰς τὴν 2α σελ.)

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Δεν αρκεί το ασάβησμα των τοίχων, διά να δίδεται μία γενική εικόνα καθαριότητας και πολιτισμού ενός τόπου.

Οι πεσμένες πινακίδες σημάνσεως, οι αυτοκινητιές μπάζα που κόβουν στη μέση τον δρόμο, οι ξεριζωμένοι αθάνατοι και οι πεσμένοι τοίχοι, δημιουργούν μίαν πρωτήν κακήν εντύπωση, του εκ Καψαλίου προς Χώραν ανερχομένου.

Κύριε Πρόεδρε της Κοινότητας: Κάνε κάτι...

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΕΝΙΕΡΗ

(Συνέχεια από την 1η Σελ.)
στο Λιβάδι: και τον Δρυμώνα επίθετο Βενιέρης.

Αλλά πριν αρχίσουμε ν' αναφέρουμε ονόματα μελών της οικογενείας αυτής, που έστημεν κάποιον δρόμο, καλό είναι να θυμηθούμε το όραμα ποίημα του κ. Σοφοκλή Καλούτση «Κακοπετριά», στηριγμένο πάνω σε μία παράδοση — ίσως κι' αληθινή — της Μαρίας Βενιεροπούλας, που κι' έκτισε την εκκλησία (άλλοτε γυναικείας ιδιότης Μονής):

Κι' έδλεπα αγνή μια κάποια (κόρη κρύνε γλυκό της Βενετιάς π' αγάπησε όμορφο έν' αγόρι μ' όλη τη φλόγα της καρδιάς.

Ο άνθρωπος, που αγάπησε ή Βενιέρη, ήταν ένας Ένετός αξιωματικός, που ανεχώρησε απ' το νησί και φυσικά μη γυρίζοντας για πολύ καιρό, την ανάγκασε κατά τα τότε έθιμα να γίνει καλογριά στο μοναστήρι: τ' Αγίου Λευτέρη, στο Μανιτοχώρι. Η αγάπη, που πάντοτε νικά ξανάφερεν ώστόσο τον αγαπημένο της κοντά της, έτομο να την παντρευτεί, αλλά το σχήμα της μοναχικής, που περιεβλήθη, στάθη έν' α-ξέπεραστο εμπόδιο. Και όπως το ποίημα συνεχίζει:

Του λέει μ' ανείπωτην οδύνη να χτίσω θέλω μια εκκλησιά κι' αυτός στά πόδια της αφήνει: πλήθος δόχρυσα φλουριά.

Με τα λεπτά που της πρόσφερε ή Βενιέρη έκτισε την γνωστή εκκλησία του Κακοπετριά, που στά 1731 τάφηκε κι' ο επί 15ετία (30ετία κατά Χιώτην) επίσκοπος των Κυθήρων Νεκτάριος Βενιέρης, που άνηκε στη μικρή σειρά των έντοπων επισκόπων, που με ψήφισμα της Έ-

νετικής συγκλήτου, προτιμώντουσαν των ξένων για ένα διάστημα στο νησί μας.

Άλλος γνωστός της οικογενείας, ήταν ο ευγενής Δομένικος Βενιέρης, που καθώς θυμούμεθα, είχαν αντιγράψει την Ακολουθία της Μυρτιδιωτίσσης του Σωφρονίου Παγκά-λου, κατά την πρώτη της της Ένετίας (1744) έκδοση, κι' εξέδωσε κι' επιτομήν της Γραμματικής του Σουγδουρή, προσθέτας τα συνταγμάτια περί σιγιμής και μέτρων ποιητικών (Ένετίη: 1752).

Βενιέρη ήταν ή σύζυγος του Έμμανουήλ Καλούτση, Υποπροξένου της Αγγλίας, που κατέβαλε μεγάλες φροντίδες για την διάσωση των μαρμάρων του Παρθενώνα κατά το ναυάγιο του Μέντορα (1800) Έλισσάδης, θυγατέρα του ως άνω Δομένικου.

Κι' αναφέρεται ακόμη (εις τα Μνημονεύματα του Δημ. Ραπτάκη) ο Αλεξάνδρης Βενιέρης, που είχε σπίτι στην συνοικία Σωτήρα της Χώρας.

Και το ίδιο από τα Κύθηρα. Από δε τους Κρητικούς προσθέντες: Τόν Γενικόν Πρόδελπην της Κρήτης Δανιήλ Βενιέρην, που στά 1580 μαζί και με τον προνοϊτήν του Τσιρίγιο Σεβαστ. Μαλιπιέρην ώρισαν τα του συμβουλίου των ευγενών οικογενειών του νησιού μας.

Τόν Λαυρέντιο Βενιέρην, που σατυρικό ποίημά του «Είς έναν άμουσον, όπου έλόγιαζε να ψάλλη εύμορφα» καθώς και λατινική «έπιγραμμα» του περιέλαβε ή υπό του Φλαγγινιανού φροντιστηρίου έκδο-θείσα το 1708 ποιητική συλλογή «Ανθη εύλαβείας». Περ' της καταγωγής του, εν τούτοις, ποίμνιό να ύ-πενθυμίσω, ότι οι έν τη ξένη ζώντες (Βενετία, κ.ά.) έδύλουν ως πατρί-δας των, εάν κατήγοντο από μικρά μέρη, ούχι την άκριθή τους τοιαύτην, αλλά το μεγαλύτερον διαμέρι-

σμα (πόλιν ή χώραν) στο όποιον αυτή υπάγεται. Πιθανόν θεν και να πρόκειται περί Κυθήριου.

Τόν Γεώργιον Βενιέρην, αντιπρόσωπον των Κρητών στην Έθνοσυ-νέλευσιν του Άργους, Στυλιανόν Βενιέρην, έπληρχηρόν του στρατη-γού Πάνου Κορωναίου στο Άμάριο το 1866 και τον Δημήτριον Βενιέρην, για τον όποιον ο άθότιμος κ. Κ. Θ. Δημαράς, καθηγητής της Νεοελληνικής Φιλολογίας, μου είχε αναθέσει να του εξακριβώσω αν ή-ταν απ' τα Κύθηρα, καθώς έπίστευε. Άτυχώς στην «Βιβλιογραφία» του Λεγκράν (τόμ. Α' παρ. 669) του έρρηκε, ότι ούτος είχε ενδώσει στο Τρίεστι το 1804, ιταλικήν εργασίαν «Περ' της καταστάσεως της Έπτα-νήσου Πολιτείας», που μετέφρασε στα έλληνικά (...ταύτην μετεγλώτ-τισεν ο έν Βυζαντίω γεννηθείς Δη-μήτριος Βενιέρης, το δε γένος ά-γων από των έν Κρήτης μετοικη-σάντων κατά τον ιγ' αιώνα).

Θά προσθέσω δε συμπληρωματι-κά περί αυτού, ότι σε νεώτερη έπι-στολή απ' το Παρίσι της 11 Ιανου-αρίου 1974 (όπως πρόσφατη) του κ. Δημαρά, που μου έστειλεν, επα-ναλαμβάνει: «...Με τον Βενιέρη, Βενιεροδημητράκη, όπως τον λέει το καίμενο που με άπασχολεί, τίποτα δεν γίνεται. Έχω ζητήσει πάντοτε κι' όλα είναι άρηγνικά. Άπορώ, μά-λιστα, που οι Κρητικοί, που έχουν τόσο πολύ δουλέψει τα θέματά τους δεν έχουν άσχοληθή μαζί του». Η τελευταία, λοιπόν, παράγραφος της έπιστολής του με άναθαρρύνει κι' αυ-τή μήπως ήταν έν το Κυθηραϊκό κλάδο της Οικογενείας Βενιέρη, δικαιολογούμενου ούτω και του διά την Έπτάνησον (που μετέφρασε) ζήλου του.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΠΑΡΟΥΣΙΑ,"

Ο κ. Διον. Κουλεντιανός είναι ένας ακούρατος πνευματικός άνθρωπος. Μέχρι μέρι σήμερα προσφέρει τις ποιητικές συλλογές «Αυρίκεν άγωνίες», «Τάδε έφη Να-ζωράτος», «Δεξαριές» και «Τό γιο-φόρι» με σημαντικά ποιήματα, που περιέχουν ίριδισμούς κι' άκουμπούν σε στίχει πάντοτε θέματα. Φυσικά «Τά τσιριγώτικα» είναι ώραιες πα-ρενθέσεις ανάμεσά τους. Τα συγ-καταλέγομε στα χαριτωμένα μας.

Όμως οι άνησυχίες του συμπο-λίτου μας δεν σταματούν στην ποι-ησιήπο όδέν την νοιώθει στενή, να εξυπηρετή μόνο το ώραίο. Αντιθέ-τως μ' έμπειρία που απέκτησε από θαύτερες μελέτες και κόπο απο-δόθηκε σε μία πρόσθετη τώρα προσ-πάθεια με το περιοδικό, που έκδι-δει «Παρουσία» του να γίνει στρα-τιωτής — να αναλωθή σε μία προσ-φορά — της ιδέας της πανανθρώ-πινης αγάπης.

Όλες οι θρησκείες, όλες οι δοξα-σίες τείνουν στο πως ή καρδιά μας γάνει: σάν την κρουστάλλινη θά-λασσα, να δείχνει την καλωσύνη της. Η σκέψη να σκέπτεται να μη πλη-γώση. Έχει δημιουργηθή δηλαδή

μιά τάση φιλοσοφίας, άς πούμε, γύ-ρω στο θέμα της. Κι' αυτής της τά-σεως φέρνει την άπήχηση στην Έλ-λάδα, το περιοδικό του.

Ο κ. Κουλεντιανός πολύ ώργανω-μένα συγκεντρώνει: όλο και μ' αυ-ξοντα ζήλο κάθε φορά την εργασία που φιλοξενεί στις στήλες της «Πα-ρουσίας», πείθοντάς μας πως ή φι-λοσοφία της αγάπης δεν είναι κάτι το δύσκολο που δεν θά δεχτούν οι άνθρωποι. Καίγεται από την δίψα να σταθή δηλαδή στο έπίπεδο της ήθιχης εξύψωσης του ατόμου, που καλλιεργείται στις ξένες χώρες, μέ-χρι τα πέρατα της γής.

Συλλέγοντας στις στήλες του κρα-τεί το ώραίο κι' άληθές που έχουν ως βάση τους οι θρησκείες.

Με την «Παρουσία» αποδύεται σε ένα τεράστιο άγώνα, γνωρίζοντας σά μαχητής, ότι «το πλοίο δείχνεται περισσότερο υπερέφανο στην τρικυ-μία» και μη άρεσκόμενος «ν' άδειά-ζει άπ, την αγάπη την καρδιά του» που νομίζουμε, πως άπ' τον όλο προ-γραμματισμό του περιοδικού, τον διεξάγει ακανονητικά.

Μ. Κ. Π.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Ο.Τ.Ε.

Ευχαρίστως δημοσιεύομεν Αηφθείσαν άπάντησιν του Ο.Τ.Ε. εκ της ό-ποιας προκύπτει ότι πράγματι συντελείται έργον σταθερόν και βάσει προ-γράμματος έν τη Νήσω μας.

Ευόχουμεθα να μη σταματήσ η αλλά να ολοκληρωθή...

ΠΕΡΙΦ. Δ) ΝΣΙΣ Ν. & Δ. ΕΛΛΑΔΟΣ Τρίπολις, 26.6.1974
ΠΕΡΙΦ. ΣΥΓ) ΜΑ ΚΕΝΤΡ. ΠΕΛ) ΣΟΥ
ΤΟΜΕΥΣ: ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΠΡΟΒΑΕΨΕΩΝ & ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΣ: Τήν Έφημερίδα «Η Φωνή των Κυθήρων»
Κοκκινάρ 18, Κηφισιά

ΑΘΗΝΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Είς άπάντησιν σχολίου σας, δημοσιευθέντος εις το ύπ' αριθ. 17) Μάιος 1974 φύλλον της έγκρίτου ύμων έφημερίδας ύπό τον τίτλον «Ο Ο.Τ.Ε. ΠΡΟΧΩΡΕΙ», εις ό, έκτός των άλλων, αναφέρετε την δυσχέ-ρειαν επικοινωνίας εξ Αθηνών προς Κύθηρα, έχομεν την τιμήν να γνω-ρίσωμεν ύμιν τα ακόλουθα:

Η αυτόματος επικοινωνία μετά της νήσου Κυθήρων, σήμεραν έπι-τυγχάνεται διά 4 γραμμών μεταξύ Γυθείου — Χώρας Κυθήρων και 3 γραμμών μεταξύ Γυθείου — Ποταμιού.

Αί γραμμάι αύται προβλέπεται να αύξηθουν έντός του θέρους όποτε θά βελτιωθούν σημαντικώς αί συνθήκαι αυτόματου επικοινωνίας.

Μετά τιμής

Ι. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ

ΑΝΑΠΛ. ΠΡΟ-Γ. ΣΥΓ) ΤΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΠΕΛ) ΣΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών δι-οργανώνει ήμερησίαν έκδρομήν τη Κυριακήν Τήν Ιουλίου εις την άο-χαίαν Έπίδαυρον προς παρακολού-θησιν του έργου του ΔΙΣΧΥΛΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ» με βασικούς έρημνευτάς τους γνωστούς καλλιτέχας ΜΑΝΟΝ ΚΑΤΡΑΚΗΝ και ΑΝΝΑΝ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ.

Αναχώρησις έν της πλατείας Κά-νιγγος (έμπροσθεν ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ) τη νύην πρωινήν, στάσις εις Ισθμόν και έν συνεχεία διά της παλαιάς έ-δοδ άφιξις εις ΑΝΑΨΑΙΟΝ και έ-πίσκεψις του Μουσείου του και των λοιπών αξιοθεάτων της πόλεως και των φρουρίων αύτης.

Περ' την 12ην μεσημερινήν ανα-χώρησις διά Τολό διά μπάνιο και φαγητό. Παραμονή εις Τολό μέχρι της 6ης μ.μ. και έν συνεχεία μετά-δασις εις αρχαίαν Έπίδαυρον προς έπίσκεψιν του Μουσείου και του άρ-χαϊολογικού χώρου αύτης. Έπίσκε-ψις εις το άρχαϊον θέατρον προς πα-ρακολούθησιν της παραστάσεως (έ-ναρξις 8 μ.μ.).

Μετά την λήξιν της παραστάσεως έπιστροφή εις ΑΘΗΝΑΣ διά της νέας έδοδ.

Έξοδα συμμετοχής δρχ. 130 διά τα μέλη και 100 διά τους φοιτη-τάς.

Τιμή είσιτηρίων του θεάτρου: Κάτω διάζωμα δρχ. 100, 60, 35. Άνω διάζωμα δρχ. 15, φοιτητικά δρχ. 10.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

Έκδομένη έν Αθήναις
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'
ΙΟΥΝΙΟΣ 1974

ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 — 1972

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Κοκκινάρ 18 - Κηφισιά
Τηλ.: 8015.546 - 8017.969

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»
Ιπποκράτους 65 Αθήναι
Τηλ.: 618.684

ΥΠΕΥΘΥΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΤΗΣ

Βασ. Σοφίας 8-10 — Δάφνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Εσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—

Εσωτερικού:
ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ
(περιλαμβανομένης αεροπορικής
Αποστολής)
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΕΝΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΜΑΣ

ΤΟ «ΤΑΜΑ»

Ο Γεώργιος Χαράλ. Πετρόχειλος γεννήθηκε το 1907. Από μικρός έδειχνε να είναι προικισμένος με πολλά ταλέντα. Μαθητής υπέθεταν δεξιοτεχνικές ικανότητες, ταυτοχρόνως όμως είχαν ισχυρή ώθηση στη ζωγραφική, που τον απέρροβησε για ένα διάστημα. Παιδί επραγματοποιούσαν άριστες αντιγραφές πινάκων, όπως «τα χαμίνια που παίζουν κλόους» του Μουρίλο, τον «Μαθητή» του Σαρντέν, την «Κυρκασία λουλούδι» του Θ. Ράλλη κ.ά. Οι πίνακες αυτοί είναι θαυμάσιοι από πάσης απόψεως.

Μετά ταλαντεύσεις πολλές κατά τις σπουδές του μεταξύ του Πολυτεχνείου (ό πατέρας του ήτο μηχανικός) και της Νομικής, εγκατέλειψε και τις δύο επιστήμες για να εργασθεί στη «Βελγική Έταιρία» σαν σχεδιαστής και εν συνεχεία στην «Αγροτική Τράπεζα», όπου με τα χαρτικά σχέδια χαρτών και έργων της εκδόθηκε το επί διοικήσεως Λαμπροπούλου έκδοθεν «Λεύκωμα της πρώτης δεκαετίας» της. Σημειώνουμε ότι η ευχαριστήριος επιστολή του διοικητού αυτού στον καλλιτέχνη είναι ένας άνευ προηγουμένου ύμνος διά το έργο του και τον άνθρωπο.

Παρακινηθείς υπό τεχνικής τινός εταιρίας, που είχε αναλάβει έργα εις Αιθιοπία μετέβη και εργάσθηκε για λίγο εκεί, μετακινήθηκε κατόπιν στην Ταγκανίκα, όπου για πολλά έτη (μέχρι του 1971) ήσκησε το επάγγελμα του Αρχιτέκτονος μηχανικού, τυχών της προς τούτο άδειας της αγγλικής κυβερνήσεως. Ως αρχιτέκτων δέ έδωσε θαυμάσια δείγματα των ικανότητων του σε επαύσεις, γκαράζ, διαμορφώσεις χώρων προς εκμετάλλευσιν επιχειρήσεων και ιδία το μέγαρον της γιουγκοσλαβικής πρεσβείας, του σχεδίου του προτιμηθέντος εις διαγωνισμόν, που έλαβον μέρος Γιουγκοσλάβοι και ξένοι αρχιτέκτονες. Η άπεριττη πρόσοψη του μεγάρου είναι κάτι το έξοχον εν τη απλότητι της. Επίσης εδημιούργησεν εις το Ταρσαλάμ διαφόρους χαρτεμπορικούς επιχειρήσεις.

Αλλά διά να επισημάνουμε τα του έργου του, αναφέρομεν τα εξής χαρακτηριστικά: 1) Τα τριδραχμιαία και εκατοντάδραχμια γραμματόσημα της 4ης Αυγούστου, βραβευθέντα σε διαγωνισμό με πρώτον βραβείον (άσημι φόντο με το έμβλημα διπλούν πέλεκυν της επαναστάσεως). Προσθέ-

τομεν, ότι ενώ το σχέδιον ήτο για το 100δραχμια της ανωτάτης αξίας της σειράς ή Έπιτροπή το προέκρινε και διά το 3δραχμια ταυτοχρόνως, που είχε την μεγαλύτεραν κυκλοφορίαν εις τας επιστολάς. 2) Απεικονίσεις μνημείων σε εξώφυλλα βιβλίων και σχέδια αρχικών γραμμάτων εις το έσωτερικόν τούτων των αρχαιολόγου Ανδρέα Α. Παπαγιαννοπούλου — Παλαίου (Αρχαία Ελληνική επιγραφή, Πυθιονική, Καισαριανή κ.λπ.). 3) Κεφαλή Έρμού εις έτήσιον επί τοίχου ήμερολόγιον Τραπεζής. 4) Εικονογράφηση παιδικών διηγημάτων «Η μητρούλα» της Γαλάτειας Καζαντζάκη και των διηγημάτων «Τό ξεπροβόδιμα» του Κ. Δημαράτου, όπου η έμπνευσή του συνέλαβε λεπτότατες ψυχολογικές στιγμές στις στάσεις και τα πρόσωπα των εικονιζομένων. 5) Ίδικών του διηγημάτων. 6) Εικονογραφημένη παράσταση της δόξας, όμοιας προς την του Γκούζη, κρατούσης το αγγλικό στέμμι σε ψήφισμα της Ελληνικής Αφρικανικής Κοινοτήτος προς την Βασίλισσα Έλισάβετ επί τη αναρρήσει της στον Θρόνον. 7) Σχεδιασμός άρματος και χαριετιστηρίου ψηφίσματος του Δήμου Αθηναίων κατά την ανακήρυξιν της Ναϊρόμπης ως πρωτεύουσας της Κένυας.

Πό τα ίδια του, τέλος, έργα ζωγραφικής, αναφέρονμεν τα πορτραίτα σε λάδι της Μητέρας του Ασπασίας το γένος Έμμ. Κοντολέοντος, του Γεωργίου Σωτηροπούλου (ίσως και το άριστον) και το του Χαϊλέ Σελασιέ (έκ του φυσικού). Τόν πίνακα «Ο χαρταετός», όπου παιδιά μικρής ηλικίας επιδίδονται στην κατασκευή του. Επίσης την ελαιωγραφία «Τό έθιμο», σκηνή αναχωρήσεως απ' το χωριό, όπου η γυναίκα μπρος στο κατώφλι του σπιτιού που περιμέν' ο άγωγιάντης ρίχνει ένα νόμισμα, «Τό τάμα» σε κάρβουνο με τόνους που θιμίζουν τον μεγάλο ζωγράφο Θ. Ράλλη και δεν έχει τίποτα να του φοδηθθί σε σύγκρισιν.

Οί οικογενειακές φροντίδες δεν του επέτρεψαν στον περιπετειώδη δίο του να πολλαπλασιάσθι τις εργασίες του και επιβάλλη στον καλλιτεχνικό κόσμο περισσότερον το ένομά του.

Σάν Κυθήριο καλλιτέχνη, με τις φωτογραφίες των δύο έργων του, δίνομε δείγματα των επιτευγμάτων του.

II.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Τό αρχαιότερον έντυπον βιβλίον του κόσμου, κατά τα γενικώς παραδεδεμένα, είναι ή εκ 1882 σελίδων Βίβλος του Γουτεμβέργιου, ή όποία έξετυπώθη μεταξύ των έτών 1452 και 1455 εις διακόσια περίπου αντίτυπα. όπό τό πολύτιμον τούτο βιβλίον, τό όποιον είναι γνωστόν εις τούς βιβλιογράφους και ως ή Βίβλος των 42 στίχων ή ή Βίβλος του Μαζαρινού, διασώζονται σήμερον 48 αντίτυπα εκ των όποιων τά 31 εις άριστην κατάστασιν. Ας σημειωθί ότι, εκ των διατηρουμένων μέχρι σήμερον αντίτυπων, τά μέν 36 έχουν εκτυπωθί επί χάρτου τά δέ 12 επί περγαμνής. Τό γεγονός τούτο, ύπογραμμίζει την κατέ τον 15' αιώνα βαθμιαίαν εκτόπισιν της περγαμνής υπό του χάρτου εις τόν χώρον της Δυτικής Ευρώπης.

Διά την ελληνικήν γλώσσαν, τό αρχαιότερον βιβλίον είναι ή Γραμματική Κωνσταντίνου του Λασκάρεως, ή όποία είδε τό φώς εις τό έν Μιλάνω Τυπογραφείον του Παραβιτίνου την 30ην Ιανουαρίου 1476. Τά τυπογραφικά στοιχεία της εκδόσεως ταύτης έσχεδίασεν ο Δημήτριος ο Κρης ή Δαμιλός.

Αντίτυπον της Βίβλου του Γουτεμβέργιου επωλήθη τό 1970 εις Νέαν Υόρκην αντί του ποσού των 2.500.000 δολλαρίων. Διά την χώραν μας τό πολυτιμώτερον ίσως βιβλίον είναι ο «Σοφοκλής», ο όποιος έξεδόθη τό 1502 από τον Αλδον Μανούτιον. Τό έργον τούτο εύρίσκεται εις χείρας του γνωστού ευλλέκτου σπανίων βιβλίων κ. Σπανού και αποτελεί τό μοναδικόν σωζόμενον εις τόν κόσμον αντίτυπον της πρώτης εκδόσεως των τραγωδιών του Σοφοκλέους.

Πολύτιμοι δέν είναι μόνον οι σπάνιαι εκδόσεις των πρώτων επιτευγμάτων της Τυπογραφίας αλλά και εκδόσεις του παρόντος αιώνας όπως οι γνωσταί εκδόσεις Σκίρα, Τεριάντ, Όρμεροι κ.ά. Τά τεύχη του περιοδικού «Μινωτήρ» του Άλμπερ Σκίρα της δεκαετίας 1930 — 40 έφθασαν ήδη εις την τιμήν των 30.000 δραχμών, έκαστον θεαίως!

Ός τό μεγαλύτερον εις μέγεθος βιβλίον, αναφέρεται «Ο άσλας των μεγάλων ήγεμόνων» του έτους 1666. Τό μοναδικόν σήμερον ύπάρχον πρωτότυπον, φυλάσσεται εις την κρατικήν βιβλιοθήκην του Ανατολικού Βερολίνου και έχει διαστάσεις 222 επί 170 εκατοστομέτρων.

Τό μικρότερον εις μέγεθος βιβλίον αποτελεί έκδοσιν του μουσείου του Γουτεμβέργιου. Τό προϊόν τούτο της τυπογραφικής τέχνης μετρά μόλις 5 επί πέντε χιλιοστόμετρα και παρουσιάζει τό «Πάτερ ήμών» εις επτά γλώσσας. Η τιμή του άνέρχεται εις 10 Γερμαν. Μάρκα.

Η βιβλιοθήκη του Κονγκρέσου εις την Ουάσινγκτον ή όποία περιλαμβάνει άνω των 15.000.000 βιβλίων θεωρείται ή μεγαλύτερα βιβλιοθήκη του κόσμου. Έν τούτοις ή βιβλιοθήκη του Βρετανικού Μουσείου, ή όποία άριθμεί 9.000.000 τόμων θεωρείται ως ή πλέον σημαντική εις τόν κόσμον, λόγω των άνεκτιμήτων βιβλίων τά όποία περιλαμβάνει.

Εις την χώραν μας οι μεγαλύτεραι βιβλιοθήκες είναι: ή Έθνική Βιβλιοθήκη με 1.000.000 τόμους, ή Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων με 1.000.000 επίσης τόμους, ή Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με 300.000 τόμους και ή Βιβλιοθήκη Αδριανού Κοραή με 92.000 τόμους. Η κατανομή των βιβλιοθηκών εις την χώραν μας είναι ιδιαίτερος άνισος. Επί παραδείγματι, εις τόν νομόν Αττικής αναλογούν 160 τόμοι άνά 100 κατοίκους. Αντιθέτως εις την περιοχήν της Θράκης ή αναλογία είναι μόνον 4 τόμοι εις τούς 100 κατοίκους.

Συμφώνως προς στοιχεία της Ουνέσκο, τά 52 τοίς εκατόν των εις τόν κόσμον κυκλοφορούντων βιβλίων προέρχονται έξ επτά μόνον κρατών, τά όποια κατά σειράν είναι: ή Σοβιετική Ένωση, οι Ήνωμένα Πολιτεία, ή Ιαπωνία, ή Δυτ. Γερμανία, ή Μεγ. Βρετανία, ή Γαλλία και ή Ισπανία. Τά κράτη αυτά έν τούτοις αντιπροσωπεύουν μόνον τό 18 τοίς εκατόν του πληθυσμού της Υδρονόσου. Άλλο ένδιαφέρον στοιχείον αποτελεί τό γεγονός ότι επί 100 εκδιδομένων βιβλίων εις τόν πλανήτην μας τά 22 είναι εις

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΑΣΤΟΧΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Έκ δημοσιεύσεων του ήμερησίου Τύπου των Αθηνών, έκπληκτοι οι Κυθήριοι έπληροφόρηθησαν, ότι τά «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ» (ή νησίς των Λογοτεχνών) διά Προεδρικού Διατάγματος, έπανήλθον εις την κυριότητα του Κράτους.

Τούτο συνέβη, άφου είχεν μεσολαθήσει προγενεστέρα απόφασις του Συμβουλίου Έπικρατείας, περί όριστικοποίησης της κυριότητας της Νησίδος από τόν Σύνδεσμον Λογοτεχνών.

Τό γεγονός της ύπαναχωρήσεως του Κράτους, εις την γενομένην από είκοσαετίας παραχώρησιν γεννά έρωτηματικά, διά τό ποίος εκίνησε τό θέμα ώστε την ύστάτην στιγμήν, και ένώ τά πάντα προητοιμάζοντο ώστε να αξιοποιηθί ή Νησίς, να μεταβληθί ή κατάσταση και τό Κράτος να αλλάξει γνώμην.

Τά έρωτηματικά είναι πολλά:

α) Μήπως ή Κοινότης Φριλικιανικών, ένήργησε κατά τρόπον άστοχον διά να περιφρουρήσθι τά επί της νησίδος συμφέροντα εκείνων οι όποιοι εκτρέφουν «γίδια»;

β) Μήπως έγινε τό διάστημα των κατοίκων της περιοχής, προς τό Έπουργείον Οικονομικών, διά να διασφαλισθούν δήθεν συμφέροντα του Δημοσίου εκ της μισθώσεως, πρωτογόνων άλυκών άλατος;

γ) Μήπως ύπάρχει κάποιος άλλος ο όποιος ένδιαφέρεται να πάρη τά Μακρυκύθηρα, διά να τά αξιοποιήσθι δήθεν, καλύτερα από τούς Λογοτέχνες;

δ) Μήπως παρέχει νομικήν άτέλειαν ή απόφασις του Συμβουλίου Έπικρατείας, την όποιαν άνεκάλυψεν ή Νομική Υπηρεσία του Έπουργείου Οικονομικών;

ε) Μήπως ο ύπερμετρος ζήλος της Υπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων του Έπουργείου έστέρησεν την άνάπτυξιν ενός τμήματος της Νήσου, από Έλληνες, διά να δοθί ένδεχομένως εις ξένους;

στ) Μήπως λόγος στρατηγικοί και άσφαλείας του Νοτίου Αιγαίου επέβαλλον να παραμείνουν τά Μακρυκύθηρα, ένα χέρσον νησί γεμάτο «χουρχούλες» και «ξύλα από ναυάγια»;

Δέν πιστεύομεν τίποτε από αυτά.

Πιστεύομεν άπλως, ότι οι Τσιριγώτες είναι και τα πασσησπροδοί. Άλλά πιστεύομεν επίσης, ότι ή Ελληνική Δικαιοσύνη θα δικαιώσθι άλλην μίαν φοράν τόν Σύνδεσμον Έλλήνων Λογοτεχνών, έστω και έτσι πρόκειται να δοθί μία ακόμη έντίμος και θάσει άποδεικτικών στοιχείων, μάχη. Και την φοράν αυτήν θα είναι όριστική και τελεσίδικος.

Κάποτε πρέπει να τεθούν εις τό περιθώριον οι μικρόψυχοι και συμφεροντολόγοι, οι άπεργαζόμενοι άφαναίς, την έρήμωσιν της Νήσου μας.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

Η εκ κυρίω άρθρω δημοσιευμένη διαθήκη του Γεωργίου Τσέκου, εϊμεθα θέτασι ότι θα δημιουργήσθι σκόλια, κρίσεις, έπικρίσεις και άντιδράσεις.

Διά τόν λόγον αυτόν και τό έργον του Τύπου καθίσταται ένίοτε δυσάρεστον, εις εκείνους οι όποιοι ένδεχομένως θίγονται άμέσως ή έμμέσως εκ δημοσιεύματος τινός.

Άλλ' αυτός άκριδώς είναι και ο προορισμός του. Να προλάμβανη τό κακόν όταν έχει προηγηθί ένα άλλον, ως ή άπώλεια της διαθήκης Τσέκου.

Και προς αυτήν την κατεύθυνσιν σκοπεύει ή έφημερίς μας. Διά να περισωθούν τά έναπομείναντα Κυθήρια Κληροδοτήματα.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΦΩΤΟΣΗΜΑΝΣΙΝ

Μήπως αι 150.000 δραχμαί τας όποιας εζήτησεν ή Λιμενική Έπιτροπή Κυθήρων από τό Κράτος, και οι όποια ένεκρίθησαν, διά τήν φωτοσημανσιν του ναυαγίου εις Διακόφτι, θα ήτο καλύτερον να δαπανηθούν διά την άνέλευσιν ή πλήρη καταστροφήν του, ώστε να γίνη λαμαρίνες;

Άπλως τό θέτομεν ύπ' όψιν των άρμόδιων.

ΝΕΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Εις τό Τριφύλλειον Νοσοκομείον Κυθήρων, έποθετήθη ως Σύμβουλος ο κ. Θεόδωρος Πρωτοφάλλτης, έμπορος, εις αντικατάστασιν του παραιτηθέντος κ. Χαράλ. Μιχαλακάκη.

την Άγγλικήν γλώσσαν.

Τό συγκρότημα έργοστασίων Γραφικών Τεχνών Ρ. Ντονέλου του Σικάγου αποτελεί την μεγαλύτεραν εκτυπωτικήν μονάδα του κόσμου. Ο έτήσιος κύκλος εργασιών φθάνει τά 240.000.000 δολάρια, ο δέ κύριος έξοπλισμός περιλαμβάνει 200 πιεστήρια, 150 στοιχειοθετικά μηχανάκια και 60 βιβλιοδετικές σειρές. Η έτήσια κατανάλωσις μελάνης και χάρτου υπό του Οίκου Ντονέλου άνέρχεται εις 20.000 και 500.000 τόννους άντιστοίχως.

ΑΡΧ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

ΜΑΛΕΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε.
ΔΠ ΚΑΝΑΡΗΣ

Δευτέρα ώρα 10 π.μ. Διά ΜΗΛΟΝ — ΘΗΡΑΝ — ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ — ΣΗΤΕΙΑΝ — ΚΑΣΟΝ — ΚΑΡΠΑΘΟΝ — ΔΙΑΦΑΝΙ — ΧΑΛΚΗΝ — ΡΟΔΟΝ

Πέμπτη ώρα 10 π.μ. ΚΥΘΟΝ — ΣΕΡΙΦΟΝ — ΣΙΦΟΝ — ΚΙΜΩΛΟΝ — ΜΗΛΟΝ

Παρασκευή ώρα 10 π.μ. ΟΙΑΝ — ΘΗΡΑΝ

Σάββατον 10 π.μ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ — ΓΕΡΑΚΑ — ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΝ — ΝΕΑΠΟΛΙΝ — ΕΛΙΑΦΟΝΗΣΟΝ — ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΝ — ΚΑΨΑΛΙ — ΓΥΘΕΙΟΝ — ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Αφίξεις εις τὸ ἀεροδρόμιον

Ὁ Δ)ντὴς τῆς Νομαρχίας ὁμιλῶν

Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Χώρας

Λαμπρά, ἐν τῇ σεμνότητι τῆς, ὑπῆρξεν ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Κυθήρων κ.κ. Ἱεροθέου, ἡτις ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἑσταυρωμένου Χώρας, τὰς ὀκτωεκαταμηνίας ὥρας τῆς 22ας Ἰουνίου.

Τὸν νέον Μητροπολίτην, ἀφίχθοντα ἀεροπορικῶς τὴν πρωΐαν τῆς ἰδί-
ας ἡμέρας εἰς Κύθηρα, ὑπεδέχθη ὁ
Μητροπολίτης Θήρας κ.κ. Γαβριήλ, τὸν
συνώδευον δὲ οἱ Μητροπολίται Νεαπό-
λεως καὶ Σταυρουπόλεως κ.κ. Διονύ-
σιος καὶ Βεροίας κ. Παῦλος. Εἰς τὸ

ἀεροδρόμιον τὸν ἀνέμενον αἱ Ἀρχαὶ
τῆς Νήσου μετ' ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀρχιε-
ρατικὸν Ἐπίτροπον κα τοὺς κ.κ. Προ-
έδρους τῶν Κοινοτήτων.

Κατὰ τὴν ἀφίειν τοῦ εἰς Χώραν, τὸν
ὑπεδέχθησαν ὁ Ἱερός Κλήρος, οἱ μα-
θηταὶ ἐν παρατάξει καὶ πλῆθος κό-
σμου.

Εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Χώρας, περι-
βλήθη τὸν Ἀρχιερατικὸν μανδύαν καὶ
ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ
Ἑσταυρωμένου διὰ τὴν τελετὴν τῆς
ἐνθρονίσεως.

Ἡ ὅλη διαδικασία ὑπῆρξεν ἄκρως
γελοιογραφικῇ, τηρηθέντων κατὰ γράμ-
μα τῶν σχετικῶν τύπων.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτρο-
πος κ. Σταῦρος Χάρος ἀνέγνωσε τὴν
σχετικὴν Συντακτικὴν πράξιν τῆς ἐ-
κκλησίας τοῦ νέου Μητροπολίτου, ὡς
καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα.

Ἐκολούθησεν δέσας, τελεσθεῖσα ὑ-
πὸ τοῦ ἱερέως Λιβαδίου, προσεάχον-
τος τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁμιλήσεν διὰ βραχέ-
ων ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος κατὰ
τὴν παράδοσιν τῆς ποιμαντορικῆς ράβ-
δου.

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ
Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ.
Παῦλος ὅστις ἐχαίρεται τὸν νέον
Μητροπολίτην ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς
πνευματικὸν τοῦ Πατρός, μετὰ τοῦ ὁ-
ποίου συνειργάσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν.

Ἀκολουθῶς, ὁ Δ)ντὴς τῆς Νομαρ-
χίας Πειραιῶς κ. Χατζηπαπάκης, ἐχαί-
ρεται ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας τὸν
νέον Μητροπολίτην, διὰ λίαν εὐστό-
χων λόγων καὶ εὐχῶν.

Μετὰ τὸν κ. Χ' παπάκη, τὸν λό-
γον ἔλαβεν ὁ Πρόεδρος Χώρας κ. Γ.
Μεγαλοκονόμος ὅστις ἠυχθήθη ἐξ ὀνό-
ματος τῆς Νήσου τὸ ὡς εὐ παρέστη
εἰς τὸν νέον Δεσπότην, καὶ ἠκολούθη-
σεν ὁ Πρόεδρος Ποταμοῦ κ. Ν. Τρι-
φύλλης, εὐχθεὶς εἰς Αὐτὸν νὰ εἶναι
κατὰ πάντα ἄγιος.

Τελευταίος, ὁμιλήσεν ὁ κ. Σοφοκλῆς
Καλούτσος, ἐκ μέρους τοῦ Μορφωτι-
κοῦ Κέντρου Κυθήρων.

Τὴν ὅλην τελετὴν, ἐκλείσεν ὁ Σε-
βασμιώτατος Ἱερόθεος, δι' ἐμπνευσμέ-
νου καὶ πλήρους ἐννοιῶν, λόγου, ὁ ὁ-
ποῖος καὶ ἐντυπωσίασεν ἀλλὰ καὶ ἀ-
πέδειξεν ὅτι καίτοι νέος, ἔχει καὶ σύ-
νεσιν καὶ βαθεῖαν θρησκευτικότητα.

Τὴν ἐπομένην, 23ην Ἰουνίου, ἡμέ-
ραν Κυριακὴν, ὁ νέος Μητροπολίτης ἐ-
λειτούργησεν εἰς τὴν Μονὴν Μυρτι-
δίων ἐν κατασκευατικῇ καὶ λαμπρῇ ἱε-
ρουργίᾳ. Κατ' αὐτὴν παρίστατο καὶ
ὁ ἐν τῇ μεταξὺ ἀφίχθεις ἀτμοσφαιρῶς
Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ.
Σωτήριος.

Τὴν 24ην Ἰουνίου ὁ Μητροπολίτης
προέστη τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰς Ποταμόν

ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Εἰς τὰς 27 Μαΐου, ἐξηφανίσθη ἀ-
πὸ τὰ Φριλιγκιάνικα ἡ Ἀνεζίνα
Πρωτοφάλη, ἐτῶν 69.

Παρά τὰς ἐντατικὰς ἐρεῦνας καὶ
προσπαθείας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ
τῶν Ἀρχῶν, αὕτη θὲν ἀνευρέθη,
ἐκφράζονται δὲ φόβοι ὅτι περιπλα-
νθῆσα ἐκ κάποιου λόγγο τοῦ Νη-
σιοῦ, ἔχασε τὸν προσανατολισμὸν τῆς
καὶ βοήθειάς καὶ τῆς ἀμνησίας
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπασχε, ἀπωλέσθη
κατακρημνισθεῖσα εἰς δύσβατον καὶ
ἀπρόπλευστον φαράγγιν.

τὴν δὲ 25ην ὁμοίως ἐλειτούργησεν εἰς
Καραβάν.

Οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις τῶν συμπα-
τριωτῶν μας, ἀπὸ τὸν νέον Δεσπότην

φ ρ α ς τ ο υ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ δημοσι-

Πρὸς τὸν Ἑσταυρωμένον ἐν πομπῇ

Κατὰ τὴν ἱερουργίαν εἰς τὰ Μυρτιδία

Ὁ Πρόεδρος τῆς Χώρας, ὁμιλῶν

Εἰς τὸν Δεσποτικὸν Θρόνον ἐν τῷ Ἑσταυρωμένῳ

εἶναι ἄριστοι.

Πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ
διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας μας, καὶ ὅ-
τι θὰ σταθῇ ἀξιὸς ἡγήτωρ ἐνὸς ἱστο-
ρικοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον θὰ
ἀναγεννήσῃ ἐκ τῆς τέ-

εὐσωμεν τοὺς λόγους οἵτινες ἐξεφωνή-
θησαν, ἐπὶ τῇ ἀφίειν τοῦ νέου Μητρο-
πολίτου.

Καὶ τοῦτο, διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀ-
φίειν τοῦ ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν
νεωτέραν Κυθηραϊκὴν ἱστορίαν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου καὶ μέχρι 30ης Σεπτεμβρίου ἐξ τὰ
ἀεροπορικὰ δρομολόγια τῆς «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» πρὸς Κύθη-
ρα καὶ τὰν ἀπάλιν, ἔχουσιν οὕτω:

ΠΤΗΣΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ

Ἐξ Ἀθηνῶν

Ἀναχώρησις ὥρα 10.20' π.μ.

Ἀφίξις εἰς Κύθηρα ὥρα 11.30' π.μ.

Ἐκ Κυθήρων

Ἀναχώρησις ὥρα 11.50' π.μ.

Ἀφίξις εἰς Ἀθήνας ὥρα 13.00' μ.μ.

Δοθέντος ὅτι τὰ ἐκτελούντα τὴν γραμμὴν Ἀθηνῶν —
Κυθήρων ἀεροπλάνα εἶναι περιορισμένου ἀριθμοῦ θέσεων,
οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως ἐγκαίρως ἐξασφαλίσουν τὰς θέ-
σεις των ἐπικοινωνούντες μετὰ τὸ γραφεῖον EMM. ΣΟΦΙΟΥ
εἰς Κύθηρα καὶ εἰς τὰ τηλέφωνα 33.201 καὶ 33.294.

Ὡσαύτως τὸν Πρακτορεῖον EMM. ΣΟΦΙΟΥ ἐξασφαλί-
ζει θέσεις δι' Ἀυστραλίαν καὶ Ἀμερικὴν διὰ τῶν γιγαντιαί-
ων TZAMPIO 747 - 200 B' τῆς «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟ-
ΠΟΡΙΑΣ».